

РЕШЕНИЕ

№ 7655

гр. София, 05.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 05.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Росица Драганова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **8745** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба вх. № 21302 от 14.09.2012 г. по описа на Административен съд София – град (АССГ), подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Й. Г. Т. чрез упълномощения адв. Р., срещу Ревизионен акт (РА) №[ЕИК]/14.05.2012 г., издаден от Д. П. Д., на длъжност инспектор по приходите в Териториална дирекция на Национална агенция за приходите (ТД на НАП) – С., потвърден с Решение № 1741 от 17.07.2012 г. на директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” („О.”) – С. при Централно управление (ЦУ) на НАП.

Жалбоподателят оспорва РА в частта на непризнато право на данъчен кредит по фактури, издадени от [фирма] и [фирма] в размер общо на 21 337,46 лв. за данъчни периоди м. 07 и м. 09.2011 г., като незаконосъобразен и неправилен. Счита, че в хода на ревизионното производство са събрани достатъчно доказателства за реалност на процесните доставки. Съобразно изложените в жалбата мотиви отправя искане за отмяна на РА №[ЕИК]/14.05.2012 г. в оспорената част.

В проведените по делото съдебни заседания жалбоподателят се представлява от адв. Р., която поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Представя писмена защита. Претендира разности.

Ответникът – директорът на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” („ОДОП”) – С., чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

РА №[ЕИК]/14.05.2012 г. е издаден от Д. П. Д., на длъжност инспектор по приходите при ТД на НАП С. в резултат на данъчна ревизия за определяне на задълженията на [фирма] по ЗДДС за данъчните периоди от 01.03.2011 г. до 30.09.2011 г. Ревизията е възложена със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 1109593/16.08.2011 г., изменена със ЗВР № 1112287/28.10.2011, ЗВР № 111722/09.11.2011 г. и ЗВР № 1113215/28.11.2011 г., издадени от Д. В. Я.. Заповедите са издадени от компетентен орган, съгласно Заповед № РД-01-6/04.01.2010 г., издадена от директора на ТД на НАП – С.. Определен е срок за извършване на ревизията до 31.01.2012 г.

В срока по чл. 117, ал. 1 от ДОПК е съставен Ревизионен доклад (РД) № 1113215/14.02.2012 г., връчен на управителя на ревизирувания субект на 16.03.2012 г. РД има съдържанието, предвидено в чл. 117, ал. 2 и ал. 3 от ДОПК.

В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК дружеството не е подало възражение срещу констатациите на РД.

Издаден е РА №[ЕИК]/14.05.2012 г. от Д. П. Д. - инспектор по приходите при на ТД на НАП – С., компетентен орган, съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК, определен със Заповед за определяне на компетентен орган (З.) № К 1113215/09.03.2012 г. РА е връчен на упълномощено лице от [фирма] на 23.05.2012 г.

В срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК е постъпила жалба с вх. № 6433/04.06.2012 г. по регистъра на ТД на НАП – С., офис Б..

С Решение № 1741/17.07.2012 г. на директора на Дирекция „О.“, постановено в срока по чл. 155, ал. 1 от ДОПК процесният РА е потвърден изцяло.

Решението е връчено на жалбоподателя по електронен път на 25.07.2012 г. Жалбата до съда е постъпила с вх. № 53-02-458/03.08.2012 г., подадена е от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването и като подадена срещу РА, който е обжалван по административен ред, се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно нейната основателност.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Настоящият съдебен състав намира, с оглед направените по-горе констатации, че атакуваният РА №[ЕИК]/14.05.2012 г. е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 от ДОПК, във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, в кръга на определените му правомощия, съгласно цитираната З. № К 1113215/09.03.2012 г., издадена от лицето, възложило ревизията и в предвидената форма, съгласно чл. 119 и чл. 120 от ДОПК. Предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА.

По приложението на материалния закон – ЗДДС:

С оспорения в настоящото производство РА на [фирма] е установен резултат за ревизираните периоди - данък за възстановяване в размер на 151 289,73 лв. при деклариран от дружество данък за възстановяване в размер на 172 627,21 лв.

Установено е, че предметът на дейност на [фирма] е търговия със зърнени култури и вътреобщностни доставки /ВОД/ на зърно. Дейността се осъществява от наета складова база в [населено място]. Притежава удостоверение за регистрация, издадено

от Национална служба по зърното и фуражите за търговия с фуражи, млекозаместители и т.н.

За определяне на задълженията на дружеството, на основание чл. 37, ал. 2 и 3 от ДОПК са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ № Д. 2215#1/28.11.2011 г. и № Д. 3065/18.11.2011 г. Изисканите документи са представени.

С РА е направена корекция на декларираните от дружеството резултати за отделни данъчни периоди по издадени фактури от доставчици, както следва:

1. [фирма], ЕИК[ЕИК], за данъчен период м.07.2011 г., непризнато право на данъчен кредит в размер на б 751,24 лв. по 4 фактури с предмет на доставките пшеница и ечемик.

Резултатите от извършената насрещна проверка на доставчика са отразени в протокол за извършена насрещна проверка /ПИНП/ № 22-52-1109593-1/03.01.2011 г. За връчване на ИПДПОЗЛ е проведена процедура по чл. 32 от ДОПК, като в отговор е получено писмо, подписано от упълномощен представител, в което е посочено, че не им е известно за фактури, издадени към жалбоподателя. Същевременно е констатирано, че фактурите са намерили отражение в дневника за продажби на проверявания субект за съответния данъчен период.

Установено е, че доставчикът е дерегистриран по ЗДДС на 04.08.2011 г., като регистрацията е прекратена по инициатива на орган по приходите. Няма назначени по трудово правоотношение работници и служители.

След анализ на представените от ревизирувания субект документи е констатирано, че фактурите са без вписана дата на издаване, но с посочена дата на данъчното събитие, стоките разписки към фактурите не са подписани от страните, липсва и посочване от къде излиза стоката. Представени са фактури за извършен транспорт, с отразено място за товарене, различно от това, посочено в приемо-предавателните протоколи, няма товарителници.

2. [фирма], ЕИК[ЕИК], данъчен период 01.09.-30.09.2011 г., непризнато право на данъчен кредит в размер на 14 586,24 лв. по 6 фактури с предмет пшеница и ечемик.

За извършената на доставчика насрещна проверка е съставен ПИНП № 22-52-1109593-6/13.12.2011 г. В отговор на връченото ИПДПОЗЛ са представени изисканите документи – копия на фактурите, хронологични описи на счетоводни сметки 7028, 4532, 3049 и 3048, извлечения от банкова сметка за получени плащания, договор за наем на 9 бр. МПС и фактури за заплащането на такъв, доказателства за кадрова и техническа обезпеченост, фактури от [фирма] за закупуване на зърното, предмет на доставките към жалбоподателя, пътни листа, удостоверение от Национална служба по зърното и фуражите за регистрация като търговец на зърно.

Иницирирана е проверка на [фирма], ЕИК[ЕИК], при която, в отговор на връчено ИПДПОЗЛ, след определения за това срок са представени заверени копия от следните документи: издадените към [фирма] фактури, 7 констативни протокола, 3 протокола за изкупуване на земеделска продукция от частен производител, 5 приемо-предавателни протокола, 3 декларации за произход на земеделска продукция, фактури, договор за наем на складово помещение, справки-декларации и дневници за продажби, хронологични регистри на с/ки 304, 421, 4532, 605, 501, 702.

При прегледа на получените по пощата документи компетентният орган е констатирал, че са представени част от поисканите документи, като липсват доказателства за място и дата на извършване на доставките, в приемо-предавателните

протоколи не е вписан номер, поради което е изведено заключението, че същите нямат характер на вътрешнофирмени документи, не изясняват кой е извършил транспорта и за чия сметка е и от къде до къде е превозена стоката. От протоколите за изкупуване на земеделска продукция от С. Г. А. не става ясно същият регистриран ли е като земеделски производител и притежава ли земеделска земя за производство на зърнени култури.

При прегледа на информационните масиви на НАП е установено, че [фирма] е имало назначени по трудов договор 7 лица – чистач, общ работник, технически секретар, домакин, специалист доставки, ръководител отдел и оператор компютри.

След анализ на всички събрани в хода на ревизията доказателства, в ревизионния акт е прието, че по фактурите от [фирма] и [фирма] не са категорично доказани действително осъществени доставки на стоки по смисъла на чл. 6 от ЗДДС, поради което не са изпълнени кумулативните условия по чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС за право на приспадане на данъчен кредит. На посоченото правно основание и въз основа на подробно изложени в констативната част на акта мотиви, с РА са извършени корекции на правото на приспадане на данъчен кредит, съответно за периода 01.07.-31.07.2011 г. в размер на 3 751,24 лв. и за 01.09.-30.09.2011 г. в размер на 14 586,24 лв.

Жалбоподателят оспорва така отказаното право на приспадане на данъчен кредит, като счита, че неправилно органите по приходите са обосנוвали същия с констатации за недоказан произход на стоките. Излага подробни съображения за значението на събраните в хода на ревизията документи за доказване реалното извършване на спорните доставки, като намира, че не е извършен задълбочен анализ на събраните доказателства. Сочи, че дружеството разполага с всички необходими документи, съгласно разпоредбите на ЗДДС и Правилника за прилагане на ЗДДС.

Към жалбата до съда са приложени заверени копия на процесните фактури, заедно със съпътстващите ги документи по доставките.

В съдебното производство от жалбоподателя е ангажирана като доказателство съдебносчетоводна експертиза (ССЧЕ), при която вещото лице, след запознаване с материалите по делото и предоставени документи в счетоводството на дружеството-жалбоподател, представени и приети и по делото, е дало заключение, че: Съгласно представените по делото документи доставчикът [фирма] е издал на [фирма] фактури, както следва: 1. фактура № 1654/12.07.2011 г. с предмет на доставката пшеница на стойност 9 971,20 лв. и ДДС 1 994,24 лв. Към фактурата са приложени декларация за произход и добра земеделска практика; приемо-предавателен протокол за изкупуване на земеделска продукция; платежно нареждане за плащане по банков път от 12.07.2011 г.; 2. фактура № 1664/25.07.2011 г. с предмет на доставката ечемик на стойност 8 125,00 лв. и ДДС 1 625,00 лв. Към фактурата са приложени: товарителница сер. М № 304429/25.07.2011 г., кантарна бележка № E12-08КА; приемо-предавателен протокол за изкупуване на земеделска продукция; складова разписка за доставка на стоки № [ЕГН]/25.07.2011 г.; декларация за произход и добра земеделска практика; платежно нареждане за плащане по банков път от 25.07.2011 г.; 3. фактура № 1655/15.07.2011 г. с предмет на доставката пшеница на стойност 15 000,00 лв. и ДДС 3 000,00 лв. Към фактурата са приложени: товарителница № 015287/15.07.2011 г.; декларация за произход и добра земеделска практика; приемо-предавателен протокол за изкупуване на земеделска продукция; РКО от 15.07.2011 г. и вносна бележка за 2 650,00 лв.; платежно нареждане за

плащане по банков път от 15.07.2011 г. за сумата от 16 270,00 лв.; фактура № 1658/15.07.2011 г. с предмет на доставката пшеница на стойност 660,00 лв. и ДДС 132,00 лв., към фактурата са приложени: декларация за произход и добра земеделска практика, приемо-предавателен протокол за изкупуване на земеделска продукция; платежно нареждане за плащане по банков път от 22.07.2011 г.

В счетоводството на [фирма], посочените фактури са осчетоводени като стоките са заприходени по дебита на сметка 304 – Стоки с данъчната основа; по дебита на сметка 4531 – ДДС при покупките с данъка, респективно по кредита на сметка 401 – доставчици с общата стойност; за плащането на фактурите – по дебита на сметка 401 – Доставчици с общата стойност, респективно по кредита на сметка 501/1 – Каса в лв. или по кредита на сметка 503/2 – Разплащане по сметка в лв. Съставени са аналитични регистри на съответните счетоводни сметки за периода.

В счетоводството на доставчика проверка не е извършена, поради неоткриването му на декларираните адреси.

Доставчикът [фирма] е издал на [фирма] следните фактури: фактура № 507/12.09.2011 г. с предмет на доставката пшеница на стойност 8 276,40 лв. и ДДС 1 655,28 лв. Към фактурата са приложени стокова разписка за доставка на стоки № [ЕГН]/12.09.2011 г.; фактура № 511/14.09.2011 г. с предмет на доставката пшеница на стойност 35 112,00 лв. и ДДС 7 022,40 лв. Към фактурата са приложени: Декларация от търговец на зърно за произход и добра земеделска практика; приемо-предавателен протокол; платежни нареждания; РКО, вносни бележки; фактура № 513/17.09.2011 г. с предмет на доставката ечемик на стойност 4 321,60 лв. и ДДС 864,32 лв. Към фактурата са приложени: товарителница № 304345/17.09.2011 г., приемо-предавателен протокол; декларация от търговец на зърно за произход и добра земеделска практика; платежно нареждане за плащане по банков път от 17.09.2011 г.; фактура № 519/27.09.2011 г. с предмет на доставката пшеница на стойност 9 099,00 лв. и ДДС 1 819,80 лв. Към фактурата са приложени: декларация от търговец на зърно за произход и добра земеделска практика; приемо-предавателен протокол; стокова разписка за доставка на стоки № [ЕГН]/27.09.2011 г.; платежно нареждане за плащане по банков път от 27.09.2011 г.; фактура № 520/27.09.2011 г. с предмет на доставката пшеница на стойност 8 654,16 лв. и ДДС 1 730,83 лв. Към фактурата са приложени: протокол за производство на стоки; приемо-предавателен протокол; декларация от търговец на зърно за произход и добра земеделска практика; платежно нареждане за плащане по банков път от 20.09.2011 г.; фактура № 521/27.09.2011 г. с предмет на доставката пшеница на стойност 7 467,92 лв. и ДДС 1 493,58 лв. Към фактурата са приложени: товарителница № 304347/28.09.2011 г.; приемо-предавателен протокол; декларация от търговец на зърно за произход и добра земеделска практика.

В счетоводството на [фирма] тези фактури са осчетоводени, като заприходяването на стоките е отразени по дебита на сметка 304 – Стоки с данъчната основа; по дебита на сметка 4531 – ДДС при покупките с данъка, респективно – по кредита на сметка 401 – доставчици с общата стойност. За плащането по фактурите – по дебита на сметка 401 – Доставчици с общата стойност, респективно по кредита на сметка 501/1 – Каса в лв. или по кредита на сметка 503/2 – Разплащателна сметка в лв.

Съставени са аналитични регистри на съответните счетоводни сметки за периода.

От представените и приети под опис от ТД на НАП – С. документи на [фирма] /с. 120 – 146 – т. I от делото/ е видно, че доставчикът е издал процесните фактури и ги е осчетоводил по съответните счетоводни сметки: продажбите са отразени по дебита на

сметка 411 – Клиенти с общата стойност по фактурите, респективно по кредита на сметка 7028 – Приходи от продажби на пшеница или 7029 – Приходи от продажби на ечемик с данъчните основи и по кредита на сметка 4532 – Начислен данък при продажбите с ДДС по фактурите. Полученото плащане е осчетоводено по дебита на сметка 5032 – Разплащателна сметка в лв. – О., респективно по кредита на сметка 411 – Клиенти.

Съставени са и са приложени хронологични регистри на съответните сметки за процесния период.

Издадените фактури са включени в дневника за покупки на жалбоподателя и в дневниците за продажби на доставчиците за съответните периоди.

Транспортът на стоките е извършен с МПС на жалбоподателя за негова сметка – видно от товарителниците, приложени към фактурите. В тях са отразени вида и рег. номера на превозващите автомобили. Само във връзка с фактура № 1655/15.07.2011 г. на [фирма] е записано, че е използван транспорт на [фирма]. Превозвачът е издал фактура № 76/16.07.2011 г. на стойност 1 367,30 лв. и ДДС 273,46 лв. за осъществени транспортни услуги. Фактурата е включена в дневника за покупки на жалбоподателя за м. 07.2011 г.

Закупеното зърно по процесните фактури е реализирано по ВОД за Гърция, като вещото лице е дало в табличен вид зърното по всяка една от фактурите на кой клиент и по коя фактура е реализирано. Взети са счетоводни операции за изписване на стоките по дебита на сметка 7028 – Приходи от продажби на пшеница или 7029 – Приходи от продажби на ечемик, респективно по кредита на сметка 304 – Стоки, аналитично за пшеница и ечемик. Издадените по реализацията на процесните доставки фактури от [фирма] са отразени в дневниците за продажби и справките-декларации за съответния период. Данъчната основа е описана като ДО на ВОД, съгласно изискванията на ЗДДС.

С оглед на така установените факти, съдът прави следните правни изводи:

Правото на данъчен кредит по процесните фактури е отказано, тъй като ревизиращият екип е обосновал извод за липсата на реални доставки по смисъла на чл. 6 от ЗДДС като е приел, че единствено наличието на счетоводно отразяване на фактури, които не обективират реални доставки, не може да санира липсата на предпоставката по чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС за възникване правото на приспадане на данъчен кредит.

Понятието доставка на стока е дефинирано в разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗДДС - това е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката. Разпоредбата на чл. 5, ал. 1 от ЗДДС определя като стока всяка движима и недвижима вещ, включително електрическа енергия, газ, вода, топлинна или хладилна енергия и други подобни, както и стандартният софтуер. Алинея втора на същата разпоредба изключва от понятието стока парите в обръщение и чуждестранната валута, използвани като платежно средство. Установяването на доставката или нейното реално осъществяване, в

случаите когато се касае за минал период спрямо този на проверката, следва да бъде направено след анализ на резултатите от конкретната доставка при получателя. По-конкретно, когато се касае за доставка на стока следва да се установи дали получателят разполага със същата или съответно доказателства за разпореждане със стоката или влагането ѝ в продукция. В случай че се касае за извършване на услуга, следва да бъде удостоверен резултатът от извършената услуга при получателя или да бъдат представени доказателства за използване на полученото. Необходимо е да се извърши проверка във връзка с осчетоводяването на разхода при доставчика, а именно: дали последният е осчетоводил разходи във връзка с конкретната доставка и налице ли е осчетоводен приход, съпоставим на този разход.

Видно от мотивите на РД и РА освен насрещни проверки по смисъла на чл. 45, ал. 1 от ДОПК, като средство за установяване на отделни факти и обстоятелства и за събиране на доказателства, ревизиращите органи са изискали документи и писмени обяснения и от ревизираното дружество и са извършили справки в информационните системи на НАП относно наличието на назначени лица, във връзка с кадровата обезпеченост на доставчиците, както и относно включването на фактурите в дневниците за продажбите и в справките-декларации по ЗДДС за съответните данъчни периоди. Решаващото заключение на органа по приходите в РА е формирано след съвкупна преценка на всички събрани в хода на ревизионното производство доказателства и въз основа на тях е направена преценка относно установеността на всички релевантни предпоставки, обуславящи възникването и признаването на претендираното право на приспадане на данъчен кредит.

Настоящият съдебен състав намира, че ревизионният акт в оспорената му част е издаден при неправилно приложение на материалния закон. С ревизионния акт на [фирма] е отказано правото на приспадане на данъчен кредит за данъчни периоди м.07.2011 г. и м.09.2011 г. по изброените фактури, издадени от доставчиците [фирма] и [фирма] на основание чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6 от ЗДДС.

Разпоредбата на чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС гласи, че когато стоките и услугите се използват за целите на извършването от регистрираното лице облагаеми доставки, лицето има право да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчикът - регистрирано по този закон лице, му е доставил или предстои да му достави, а в чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС е предвидено, че данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрираното лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаеми доставки.

Ревизираното лице е представило доказателства за реално извършване

на фактурираните доставки на зърно, като стокови разписки за доставка на стоки; Декларации от търговец на зърно за произход и добра земеделска практика; приемо-предавателни протоколи; платежни нареждания; РКО, вносни бележки; товарителници и др. Представило е и доказателства за последваща реализация на закупените стоки, чрез извършване на ВОД към Гърция.

Видно от приложеното копие от Решение № 2323/27.09.2012 г. на директора на Д. за последващ период м.10.2011 г. решаващият орган е приел, че са налице достатъчно доказателства за извършени доставки на зърно от [фирма] с получател [фирма].

В хода на ревизионното производство на [фирма] са връчени две ИПДПОЗЛ - № Д. 2215#1/28.11.2011 г. и № Д. 3065/18.11.2011 г., с които е изискано представянето на писмени договори между жалбоподателя и неговите доставчици. Такива, обаче, не са представени, поради което за да мотивира заключението си за липса на реални доставки ревизиращият орган се е позовал и на чл. 28, ал. 1 от Закона за съхранение и търговия със зърно /ЗСТЗ/. Съгласно цитирания текст търговските сделки, с които се прехвърля собствеността върху зърно, се сключват в писмена форма и декларация от производителя за произход и добра земеделска практика. Приел е, че така установената в чл. 28 от ЗСТЗ форма на сделката е форма за действителност. Без наличие на писмен договор не може да се приеме, че е налице валидно сключена сделка, която може да породи целените от страните правни последици, а именно прехвърлянето на правото на собственост.

Тези изводи на органите по приходите са незаконосъобразни и неправилни. Непредставянето на писмен договор за покупко-продажба на зърно не е достатъчно основание да се обоснове извод за липса на реална доставка. Дори сделките да са били недействителни, поради липса на изискуемата от закона форма, то органите по приходите не са страна по тези сделки и не биха могли да искат развалянето им. В процесния случай са представени достатъчно други доказателства, за да се приеме, че са били налице реално извършени доставки на пшеница и ечемик. Представените документи, подробно описани и в приетото и неоспорено по делото заключение от извършената съдебносчетоводна експертиза, което съдът кредитира, като компетентно изготвено и основано на представените по делото писмени доказателства, по категоричен начин установяват произхода, заплащането, транспортирането, предаването и последващата реализация на стоките по процесните фактури, по които е отказано право на данъчен кредит.

От приетите документи се установява осчетоводяването на процесните стоки, декларирането на продажбите от доставчиците, начисляването на ДДС /от [фирма]/, извършеното плащане по доставките. От

представените документи е виден произходът на стоката, къде е съхранявано зърното /дружеството-жалбоподател има сключен договор за наем на склад/, осъществяването на транспорта на стоката от жалбоподателя и от доставчика [фирма]. По издадената фактура от последния, органите по приходите са признали правото на данъчен кредит.

В допълнение е необходимо да се посочи, че в този смисъл е и актуалната съдебна практика на Съда на Европейския съюз по обединените дела С – 80/11 и С – 142/11. Същата е задължителна за националните съдебни юрисдикции на държавите членки по тълкуването и прилагането на общностното право (първично и вторично), както и приложението на вътрешното право на всяка страна. В мотивите си С. приема, че когато данъчнозадълженото лице е направило всичко необходимо, което разумно може да се изисква от него, за да се уверят данъчните органи, че сделките не са част от измама, независимо дали става дума за ДДС или друг вид измами, субектите трябва да могат да разчитат на законосъобразността на тези сделки без риск да загубят правото си на приспадане на платения ДДС. В цитираното решение се приема, че данъчната администрация не може да изисква от данъчнозадълженото лице, което иска да упражни правото на приспадане на ДДС, да проверява доставчика си - дали той има качеството на данъчнозадължено лице, дали разполага със стоките, предмет на доставката, дали е в състояние да ги достави, дали е изпълнил задълженията си за деклариране и за внасяне на ДДС и да притежава документи в това отношение. Съдът приема, че данъчните органи са тези, които трябва да осъществят необходимите проверки по отношение на данъчнозадължените лица, за да установят нарушения и измами с ДДС и да наложат санкции на извършилото ги данъчнозадължено лице, а не на получателя на стоките и/или услугите, който няма никаква вина за извършени или предполагаемо извършени нарушения от доставчика си.

Видно от оспорения РА, органът по приходите е приел, че са налице извършени неправомерни действия от страна на доставчиците на [фирма] – [фирма] не се намира на адреса си за кореспонденция, не са представени изисканите им с ИПДПОЗЛ доказателства, и т.н. Предвид цитираното по - горе решение на С., за да откаже правото на данъчен кредит органът по приходите, следва въз основа на обективни данни да установи, че данъчнозадълженото лице, което е получило услугите, е знаело или е трябвало да знае, че въпросните сделки са част от данъчна измама. В настоящия случай не само че липсват данни за наличието на данъчни измами, но и от страна на органа по приходите изобщо не са наведени подобни аргументи. В настоящия случай се установява редовно и своевременно изпълнение на задълженията за

отчитане на процесния ДДС от страна на жалбоподателя, както и отразяването на издадените фактури в справките-декларации по ЗДДС от доставчиците, а това, съгласно практиката на С., напълно обуславя извода за надлежно установено право на приспадане на данъчен кредит.

На следващо място следва да се посочи и Решение от 06.09.2012 г. на С., произнесено по дело С-324/11. В т. 2 на съдебния акт се сочи, че „Директива 2006/112 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска данъчен орган да откаже на данъчнозадължено лице правото на приспадане от дължимия или платен данък върху добавената стойност за предоставени му услуги, поради това че издателят на фактурата за тези услуги не е декларирал наетите от него работници, без този орган да доказва, въз основа на обективни данни, че това данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която се обосновава правото на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от посочения издател или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки”. Това решение е относимо към случаите, когато от страна на доставчика на услугата е извършена нередност и по-конкретно не са декларирани наетите от него работници. В настоящия случай органът по приходите приема, че доставчиците не са имали кадрова обезпеченост за изпълнение на фактурираните доставки като този извод не е съобразен с посоченото решение по дело С-324/11. Като цяло, в практиката на С. е възприето, че Директива 2006/112 не допуска национална практика, съгласно която данъчният орган отказва да признае на данъчнозадължено лице правото да приспадне от ДДС, поради това че издателят на фактурата е извършил нарушения, без този орган да доказва, въз основа на обективни данни, че данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото си на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от посочения издател или от друг субект нагоре по веригата.

По изложените съображения съдът приема, че по отношение на горепосочените фактури изводите на ревизиращите органи за липса на реални доставки, респ. за липса на основание по чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС за признаване право на данъчен кредит в полза на жалбоподателя се явяват постановени при неправилно приложение на закона. На основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК РА следва да бъде отменен като незаконосъобразен.

С оглед изхода на спора и като взе предвид направеното искане от процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на съдебно-деловодни разноски в последното открито съдебно заседание, на основание чл. 161 от ДОПК, във връзка с чл. 8, във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на

адвокатските възнаграждения, съдът намира, че на [фирма] следва да се присъдят такива в размер на 2 450 лв., представляващи заплатена държавна такса в размер от 50 лв., 300 лв. – разноски за експертиза и 2 100 лв. – заплатен адвокатска хонорар.

Воен от изложеното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София – град, Първо отделение, 18 – ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], Ревизионен акт №[ЕИК]/14.05.2012 г., издаден от Д. П. Д., на длъжност инспектор по приходите в Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – С., потвърден с Решение № 1741 от 17.07.2012 г. на директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” – С. при ЦУ на НАП, в частта на непризнато право на данъчен кредит по фактури, издадени от [фирма] и [фирма] в размер общо на 21 337,46 лв. за данъчни периоди м. 07 и м. 09.2011 г.

ОСЪЖДА дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” – С. при ЦУ на НАП да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], сумата от 2 450 лева (две хиляди четиристотин и петдесет лева), разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14 - дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: